

Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge
Direcció General del Medi Natural

**Delimitació del PNIN i
modificació del PEIN de
PINYA de ROSA
Memòria**

Juny de 2005

Dr. Roux, 80
08017 Barcelona
Tel. 93 567 42 00
Fax 93 280 29 94

Memòria

Memòria

1.- Objecte

2.- Bases jurídiques

3.- Tramitació

4.- Descripció i justificació de la proposta de modificació

5.- Descripció formal de la modificació dels documents del PEIN

1.- Objecte.

L'objecte d'aquest document és el compliment del que s'exposa als articles inclosos a la Llei 25/2003, de 4 de juliol, que declara paratge natural d'interès nacional la finca Pinya de Rosa, al terme municipal de Blanes (DOGC núm. 3925, de 15/07/2003), del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya.

En concret, l'article 2 de la citada Llei, quant als límits dels terrenys de la finca Pinya de Rosa estableix que:

"Els límits geogràfics i la concreció topogràfica dels espais a què es refereix l'article 1 han d'ésser aprovats pel Govern, a proposta del departament competent, amb l'informe previ de l'Ajuntament de Blanes i del Consell de Protecció de la Natura".

I en les disposicions addicionals d'aquesta Llei s'esmenta el següent, a la primera d'elles:

"El Pla d'espais d'interès natural ha d'incloure, d'acord amb el que estableix el capítol III de la Llei 12/1985, els altres espais naturals de la zona la conservació dels quals calgui assegurar".

2.- Bases jurídiques

La Llei 12/1985, de 13 de juny, d'espais naturals, en el seu Capítol III crea i regula la figura del Pla d'espais d'interès natural la qual té el caràcter de pla territorial sectorial conforme a les disposicions de la Llei 23/1983, de 21 de novembre, de política territorial.

L'article 15.1 de la Llei 12/1985 indica que el PEIN té per objecte delimitar i establir les determinacions necessàries per a la protecció bàsica dels espais naturals la conservació dels quals es considera necessària d'assegurar, d'acord amb els valors científics, ecològics, paisatgístics, culturals, socials, didàctics i recreatius que posseeixen.

D'altra banda, d'acord amb l'article 16.1 de la mateixa Llei, el PEIN ha d'establir la delimitació indicativa dels espais com a mínim a escala 1:50.000, i també els criteris per a una delimitació definitiva.

La versió definitiva del projecte del PEIN es va dur a terme comptant amb la preceptiva audiència als ens locals de Catalunya, demanant els informes preceptius que la legislació estableix, consultant diverses entitats i organismes de caire professional, científic, naturalístic, i sotmetent-lo al procés d'informació pública.

Per altra banda, el Govern de la Generalitat de Catalunya va aprovar el PEIN mitjançant el Decret 328/1992, de 14 de desembre.

El PNIN de Pinya de Rosa va ser creat mitjançant la Llei 25/2003, de 4 de juliol, del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya, que declara paratge natural d'interès nacional la finca Pinya de Rosa, al terme municipal de Blanes.

3.- Tramitació

D'acord amb l'article 15.1 de la Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives, correspon al Departament de Medi Ambient i Habitatge formular i redactar les modificacions del PEIN.

D'acord amb l'article 75.1 del Decret 68/2004, de 20 de gener, d'estructuració i de reestructuració de diversos departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya la Direcció General del Medi Natural del Departament de Medi Ambient i Habitatge dirigeix la revisió i el desplegament del Pla d'espais d'interès natural.

El procediment per aprovar aquesta proposta delimitació del PNIN de Pinya de Rosa i ampliació del PEIN en el seu entorn immediat és el següent:

- i) El Departament de Medi Ambient i Habitatge sotmetrà la proposta de Modificació a informació pública durant un mes i, alhora, obrirà un altre període d'igual durada per donar audiència a les corporacions locals el territori de les quals resulti afectat.
- ii) El Departament de Medi Ambient i Habitatge demanarà informes organismes que la legislació estableix.
- iii) L'aprovació definitiva pertoca al Govern de la Generalitat.

4.- Justificació i descripció de la modificació

4.1. Història d'una reivindicació social

La Plataforma Ciutadana "Salvem Pinya de Rosa" es va fundar el 23 de juny de 2002 amb l'objectiu d'evitar la urbanització del paratge Pinya de Rosa. Més de 18.000 persones varen donar el seu suport a aquesta iniciativa local.

Aquest moviment va sorgir davant la possibilitat d'urbanització d'aquest paratge que representava el darrer espai que romania en un cert estat natural de la franja costanera del terme municipal de Blanes. El seu interès de conservació és sobretot paisatgístic, a part de la representativitat, en un litoral tan urbanitzat, de

les poques pinedes naturals amb una certa diversitat d'espècies vegetals i animals.

Per tant, a part dels seus valors naturals que potser no justificaven per si mateixos una declaració de paratge natural d'interès nacional, aquí eren importants els valors simbòlics per la necessitat dels blanencs de transmetre a les futures generacions una petita mostra del que havia estat el seu litoral.

L'any 2002, l'Ajuntament de Blanes va sol·licitar al *Consejo Superior de Investigaciones Científicas (CSIC)*, en concret al centre d'aquest organisme a Blanes (Centre d'Estudis Avançats de Blanes) un informe científic que descrigués i analitzés els valors mediambientals i culturals de l'espai natural de Pinya de Rosa. Aquest informe científic de l'espai natural de Pinya de Rosa va ser lliurat el febrer de 2003 i és un excel·lent treball sobre l'interès natural i cultural de Pinya de Rosa que justifica la seva declaració com a espai d'interès natural.

L'àmbit de l'informe científic es circumscriu estrictament a la finca Pinya de Rosa excloent inclús els jardins de Pinya de Rosa, en una superfície de gairebé 50 ha, mentre que la proposta de delimitació de l'espai de l'Ajuntament de Blanes ocupa un espai més gran (72,88 ha) estenent-se cap el sector nord-oest i arribant a tocar de la carretera que uneix Blanes amb Lloret.

El Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner, aprovat inicialment el 28 de maig de 2004, ja inclou al PNIN Pinya de Rosa, aprovat per la Llei 25/2003, de 4 de juliol.

La declaració del PNIN Pinya de Rosa només fa referència al seu àmbit dins del terme municipal de Blanes, però és evident que geogràficament i naturalment, des d'una òptica biogeogràfica i no pas administrativa, l'espai s'estén pel sector costaner del terme municipal de Lloret, com a mínim fins al sector del Treumal.

L'Agenda XXI de Lloret de Mar ja incorporava propostes de protecció d'aquest sector costaner del sud del terme municipal de Lloret, però no és fins el juny de 2004 quan es formalitza una proposta concreta al "Primer document de proposta del grup del sòl no urbanitzable de l'Agenda XXI de Lloret de Mar", on es concreten les següents propostes:

- a) *"XIII. Es proposa la inclusió de la zona de Santa Cristina fins a Fenals a l'àrea protegida de Pinya de Rosa sota la mateixa figura -PNIN- o la que pugui resultar de la unió de les dues àrees".*
- b) *"XIV. Es proposa l'establiment d'alguna figura de reconeixement i/o de gestió dels jardins de Blanes (Mar i Murtra i Pinya de Rosa) i Lloret de Mar (Santa Clotilde) com a garantia d'augment de la protecció i de la seva gestió des de criteris de preservació de la qualitat ambiental i de prevenció del risc ambiental"*

Per altra banda, l'interès natural d'aquest sector litoral es destaca als següents documents de base:

- a) l'inventari ambiental i memòria descriptiva de l'auditoria ambiental de Lloret de Mar, així com els treballs previs a l'estudi i proposta sobre sòl no urbanitzable que van servir de base al grup de treball
- b) l'auditoria ambiental del medi litoral de Lloret de Mar
- c) el Catàleg d'Àrees d'interès del litoral gironí promogut per la Diputació de Girona i el CILMA
- d) el Catàleg d'Àrees d'Interès Natural de la Costa Brava realitzat per l'Associació de Naturalistes de Girona

Però des d'un punt de vista de la planificació cal fer referència de nou al Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner abans esmentat, que incorpora dos sectors d'aquest espai costaner de Lloret de Mar:

- a) UTR-C 094 Santa Cristina
- b) UTR-C 095 Treumal - La Vinya Blanca

com a sòl no urbanitzable costaner C1, que és el màxim nivell de protecció dins del sòl no urbanitzable costaner.

Recollint per tant tot aquest interès popular a Lloret, validat per l'interès natural d'aquest sector reconegut per diversos estudis i treballs independents, i tenint en compte les determinacions del Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner recentment aprovat, l'Ajuntament de Lloret va presentar una proposta d'ampliació de l'espai de Pinya de Rosa al terme municipal de Lloret de Mar.

Finalment, recollint tota aquesta informació, incloent la del planejament vigent i l'interès natural per sectors, el Departament de Medi Ambient i Habitatge va encarregar uns estudis de base per a la delimitació definitiva d'aquest espai, a partir del qual es pren la decisió de fer una delimitació estricta del PNIN a la finca de Pinya de Rosa i el seu entorn més immediat, i la inclusió al PEIN de dos sectors adjacents com són els boscos situats entre el Centre d'Estudis Avançats de Blanes (CSIC) i l'Hospital Comarcal de la Selva, així com el sector del Treumal i Santa Cristina a Lloret de Mar. A més, dins del PEIN s'inclou l'espai marí situat davant del front costaner d'aquest espai.

4.2. El paratge de Pinya de Rosa i el seu entorn.

4.2.1. L'espai terrestre.

Es tracta d'un àmbit prou heterogeni doncs s'estén des de la cala Sant Francesc a Blanes fins a la platja de Santa Cristina a Lloret de Mar, incloent espais molt diversos des del punt de vista biogeogràfic (front estrictament litoral i vessants

interiors), paisatgístic (espais intocats fins fortament alterats) i natural (comunitats climàtiques fins fortament antropitzades).

El litoral de l'àrea d'estudi es localitza a la confluència de dues morfologies costaneres ben diferents. Per una part, la zona sud-oest del municipi, fins a l'istme de Sa Palomera, constitueix l'inici d'una costa sorrenca que, amb excepcions comptades, es prolonga per la Costa Catalana fins al massís del Garraf. El tram del litoral entre Sa Palomera i el terme municipal de Lloret de Mar constitueix el tram final sud de la Costa Brava. És justament en els darrers quilòmetres d'aquest litoral on s'ubica la façana marítima de l'espai natural de Pinya de Rosa.

Pinya de Rosa és una subunitat que forma part d'una peça territorial major (la Serra litoral de Serrallarga) i conforma una entitat molt peculiar al quedar protegida dels grans nuclis urbans de Blanes i Lloret de Mar. Malgrat la carretera que uneix les dues poblacions, encara es disposa de corredors biològics que permeten connectar aquest espai amb els localitzats per darrera de la façana marítima i actuar com a connectors de fauna.

L'espai natural de Pinya de Rosa es podria caracteritzar com a una zona d'elevada riquesa natural i paisatgística, pròpia de la confluència de dos medis físics ben diferenciats que han servit per estructurar un espai terrestre, predominantment forestal, un espai litoral, i un espai marí de fons suaus i preferentment tous.

El massís rocós que dona forma al litoral estudiat està format per roques ígnees, bàsicament granodiorita i granit porfíric, pertanyents al gran batòlit de la Serralada Costera Catalana, quedant relegats els materials sedimentaris a pocs afloraments pertanyents a la depressió de la Selva. Tanmateix, la zona de la platja de Santa Cristina, es troba envoltada per aportacions del quaternari d'origen al·luvial. Aquests dipòsits tenen un caràcter sorrenc formats per sorra, llim i grava amb abundància d'elements grollers de litologia diversa, donada per la litologia del relleu que les envolta i pel caràcter estacional dels cursos d'aigua que les travessen i que es comporten com a rambles.

En un punt de la zona d'estudi es poden identificar intrusions filonianes de roques granòfites, felsòfites i microgranits en direcció NE-SO. Aquests filons es troben situats en la zona rocosa de la platja de Santa Cristina compresa entre la zona occidental de la urbanització de Santa Marta i el turó Reinaldo.

El clima en aquest espai natural es caracteritza per un estiu de temperatures altes, constants i prolongades, amb l'absència de pluges. En canvi l'hivern és temperat i irregular en quant a la seva durada. Les dades meteorològiques recollides per l'observatori de Blanes així ho indiquen ja que donen com a temperatura anual mitjana 15,2°C i una precipitació de 628,5 mm. El mes més fred és el gener amb 8°C (amb temperatura mínima absoluta per dia d'uns -1°C) de mitjana i el més càlid l'agost amb 24°C (amb una temperatura màxima absoluta per dia d'uns

31,5°C) per tant, el clima és temperat i marítim. La proximitat de la mar fa que la humitat sigui elevada, amb una mitjana diària d'un 79%. La insolació és també força alta, amb 150 dies a l'any, un 41% del total, totalment clar.

Les precipitacions són irregulars al llarg del any amb un màxim pluviomètric important a la tardor i un altre màxim relatiu a la primavera. Les riades que comporten les pluges intenses de la tardor modifiquen diversos paràmetres físico-químics de l'aigua que afecten les comunitats bentòniques. És per tant a la tardor que augmenta la terbolesa de l'aigua a la zona i hi ha un increment en la concentració de nutrients. Els vents dominants, com a tot el litoral de Blanes i Lloret, són els de garbí i el terral, que corresponen al règim de brises mar/terra i terra/mar de la zona. El gregal també és un vent força comú, i actua, com el garbí, com a marinada. La zona d'estudi està principalment orientada al sud-est. Per tant, el llevant, que es presenta de vegades de forma força violenta, i el garbí són els vent que més afecten a la zona d'estudi. La tramuntana, hi arriba ocasionalment però amb poca intensitat.

Els hàbitats d'interès comunitari segons l'annex I de la Directiva 92/43/UE, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, coneguda com a Directiva Hàbitats, a la zona estudiada són els següents: vegetació dels penya-segats del litoral mediterrani amb *Limonium* endèmics, vernedes i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*), suredes i pinedes mediterrànies, naturals o antigues, de pi blanc (*Pinus halepensis*) i de pi pinyer (*Pinus pinea*), cap d'ells amb caràcter prioritari. A l'àrea d'estudi no hi ha proposat cap LIC ni forma part de la proposta de la Xarxa Natura 2000.

Enclavada en el domini climàtic del món mediterrani septentrional, amb uns hiverns suaus i uns estius eixuts però amb una pluviositat mitjana anual relativament elevada, la vegetació potencial seria la del bosc d'alzines i suros, amb minúsculs retalls de vegetació humida al fons dels torrents, i pinedes de pi blanc en els penya-segats costaners. Finalment, Pinya de Rosa té una característica diferencial respecte d'altres ambients semblants del litoral gironí: l'elevada abundància de plantes subespontànies i naturalitzades, provinents del mateix Jardí de Pinya de Rosa, del Jardí Mar i Murtra de Blanes dels jardins de Santa Clotilde a Lloret i, probablement, dels nombrosos jardins privats existents en les urbanitzacions properes. Algunes d'aquestes espècies són clarament invasores, mentre que d'altres s'integren en la vegetació mediterrània dominant.

Les espècies dominants en el paisatge són plantes superiors majoritàriament arbòries, com el pi blanc (*Pinus halepensis*), el suro (*Quercus suber*), i l'alzina (*Quercus ilex*). És destacable també la presència de roures (*Quercus x cerrioides*) i la gran abundància d'aladerns (*Rhamnus alaternus*). En el sotabosc i les zones no arbrades són abundants els brucs (*Erica arborea*, principalment) i les estepes (*Cistus salviifolius*, majoritàriament). Les àmplies zones de bardissa situades entre Treumal i la finca de s'Agulla duen una vegetació molt modificada, on hi domina àmpliament la bardissa (*Rubus ulmifolius*), conjuntament amb el roldor (*Coriaria myrtifolia*) i nombroses espècies introduïdes, on hi destaquen

Senecio macroglossus, *Araujia sericifera*, *Lonicera japonica* i *Phlomis fruticosa*. Altres espècies introduïdes que tenen una presència rellevant a Pinya de Rosa són el pi pinyer (*Pinus pinea*), l'acàcia (*Robinia pseudoacacia*), mimoses (*Acacia* spp.), eucaliptus (*Eucalyptus* spp.), cornera (*Cotoneaster* cf. *franchetii*), piracant (*Pyracantha erenulata*), serranes (*Cyperus* cf. *alternifolius*), acant (*Acanthus mollis*), plomes (*Cortaderia selloana*), atzavara (*Agave americana*), bambús (*Phyllostachys aurea*), figueres de moro (*Opuntia* spp.), la canya (*Arundo donax*) i el teucrí de jardí (*Teucrium fruticans*).

La vegetació potencial de la major part de l'espai ocupat per la finca de Pinya de Rosa seria el bosc de suros i/o alzines (*Viburno-Quercetum ilicis* típic i *suberetosum*). Només els costers situats en front del mar i orientats a S i SW durien unes pinedes de pi blanc (sense categoria sintaxonòmica, però pertanyents a l'aliança *Cistion*), i les reduïdes zones amb afectació marina que duen una comunitat halòfila pròpia del roquissar litoral (*Crithmo-Limonion*), o de fons de vall (*Alno-Padion*).

Dels antics boscos de suros i alzines en queda ben poca cosa, per no dir res. Hi ha algun petit retall d'alzinar (*Viburno-Quercetum ilicis*), amb alzines velles i un sotabosc d'heura que ha sobreviscut a les diferents actuacions humanes; tot plegat unes quantes desenes de metres quadrats. En són típics, apart de l'alzina, el marfull (*Viburnum tinus*), el galzerà (*Ruscus aculeatus*) i una abundant catifa d'heura (*Hedera helix*). Retalls amb alzines, també aparentment intocats, es troben en el front litoral situat entre s'Agulla i la platja de Treumal, on hi dominen l'alzina, l'aladern (*Rhamnus alaternus*) i el ginestó (*Osyris alba*); diferents als boscos d'alzina típics, probablement hagin de relacionar-se amb les màquies i garrigues del *Rhamno-Quercion cocciferae* (*Clematido-Osyrietum albae*), ateses les condicions marcadament més seques i tèrmiques d'aquest indret. No hem observat cap bosc de suros (*Viburno-Quercetum ilicis suberetosum*) no intervingut fortament per l'home, encara que en algunes zones hi ha retalls que es poden referir sense ambigüitats a aquesta comunitat; apart del suro, hi són abundants les alzines, l'heura (*Hedera helix*), el bruc boal (*Erica arborea*), el marfull (*Viburnum tinus*) i el llentiscle (*Pistacia lentiscus*).

La majoria de les formacions arbòries de Pinya de Rosa han d'ésser atribuïdes fitosociològicament a una bosquina arbrada, pertanyent al *Cisto-Sarothamnetum catalaunici*, amb una cobertura arbòria molt diversa formada per suros, pi blanc, i pi pinyer, principalment. En molts casos, la cobertura arbòria és del 100% i l'aparença de la comunitat és la d'un bosc tancat. L'espècie dominant varia segons els indrets, però el bruc boal (*Erica arborea*) hi és sempre present i molt abundant. En situacions més obertes, on el recobriment de bruc no és tan gran i la densitat d'arbres no es tan elevada, hi proliferen altres espècies com l'estepa borrera (*Cistus salviifolius*), el llentiscle (*Pistacia lentiscus*), l'aladern (*Rhamnus alaternus*), el bruc d'escombres (*Erica scoparia*), el romaní (*Rosmarinus officinalis*), i la gatosa (*Ulex parviflorus*). Les pinedes de pi blanc del front litoral, tot i atribuïbles també al *Cisto-Sarothamnetum catalaunici*, són molt diferents ja

que el recobriment arbustiu és molt baix. Hi apareix algun suro escadusser, romaní, llentiscle i la planta australiana *Rhagonia nutans*, de vegades abundant.

La vegetació situada a vora el mar, sotmesa eventualment al ruixat de petites gotes d'aigua salada en cas de temporal, és molt diferent a la resta i està caracteritzada pel fonoll marí (*Crithmum maritimum*). També abundants hi ha el lletsó marí (*Sonchus tenerrimus* v. *dianae*), la cosconilla (*Reichardia picroides*), la pastanaga marina (*Daucus gingidium*), el violer (*Matthiola incana*) i la planta introduïda *Rhagodia nutans*.

La localització d'aquest espai a la costa gironina el fa un lloc adient per a la presència de nombroses espècies de la fauna catalana. La província de Girona i la costa, presenta la major diversitat d'amfibis de tot Catalunya, degut principalment al seu clima temperat juntament amb un índex de pluviositat relativament alt.

L'espai de Pinya de Rosa és important pels amfibis en dos sentits: la seva connexió amb la franja marina cap al nord i cap al sud, i la conservació de punts d'aigua adients per a la seva reproducció. A Pinya de Rosa s'han observat un total de 9 espècies d'amfibis (3 urodels i 6 anurs) que representen el 64% de les espècies de Catalunya.

Pinya de Rosa és també un indret especialment favorable per a la presència de rèptils ja que és un espai ben conservat, però amb una barreja d'ambients i una moderada influència antròpica que confereixen una diversitat força notable. A Pinya de Rosa s'han observat 10 espècies de rèptils (6 sauris i 4 ofidis) la qual cosa representa el 31% de les espècies que hi ha a tota Catalunya.

Quant als ocells, la primera característica a destacar és la riquesa de l'espai. Ens trobem davant d'una avifauna de caràcter marcadament forestal. Dominen a l'hivern el tallarol de casquet, mosquiter comú, merla i mallarengues de cinc espècies. Com a espècies acompanyants hi trobem el tudó, el gaig, el tord comú, el pit-roig, el raspinell comú, el bruel i el tallarol capnegre, entre d'altres. A l'estiu apareixen a les zones forestals de la finca grans migradors que tornen de passar l'hivern al sud del Sàhara. Es el cas del rossinyol, el mosquiter pàl·lid i, volant sobre la zona a major alçada, l'abellerol i el falziot negre. El caràcter poc alterat de la major part dels boscos de l'espai queda patent per aquesta diversitat d'ocells i també per la presència d'alguns depredadors com l'esperver i els rapinyaires nocturns (mussols, òlibes, xots). Malgrat estar envoltats en bona part per urbanitzacions i altres espais humanitzats, els boscos de Pinya de Rosa encara conserven la major part de les espècies pròpies de boscos més extensos. Ara bé, si l'espai és fragmentat i perd la connexió amb els boscos propers és del tot segur que perdrà bona part d'aquesta riquesa.

D'altra banda, també hi trobem ocells d'ambients més oberts com són els fringíl·lids (gafarrons, cadernerres, verdums, pinsans), el picot verd i el gratapalles, associats sobretot a les terrasses, avui encara ben mantingudes, de la finca

S'Agulla. Els ocells lligats a la presència humana no són gaire freqüents i així el pardal comú s'ha censat exclusivament al sector nord. Aquest sector presenta una avifauna menys diversa malgrat presentar una major diversitat d'ambients. Això és degut a la seva menor extensió i al fet de presentar una vegetació més degradada, que en les zones properes al jardí es limita a erms colonitzats per abundants espècies exòtiques invasores. D'altra banda, les plantes amb fruits aquí hi són nombroses i expliquen l'abundància d'ocells que són frugívors a l'hivern, com el tallarol de casquet, la merla i el gaig.

La costa mereix una atenció especial. En els boscos de suros, pins i alzines dels penya-segats hi trobem una representació dels ocells forestals presents en la resta de l'espai i en els rocams hi cria la bonica merla blava. Els corbs marins són nombrosos a l'hivern a s'Agulla, i probablement el seu nombre augmenti encara més al capvespre. Aquest fet fa pensar en la riquesa de peix dels fons propers i en què aquests rocams mereixen protecció per la tranquil·litat que proporcionen als ocells marins. Però és sobretot a la primavera, amb la reproducció del corb marí emplomallat, que Pinya de Rosa adquireix una vàlua excepcional.

Finalment, les seves condicions bioclimàtiques fan que els mamífers que es puguin trobar siguin els propis de les terres mediterrànies occidentals. En total hom ha pogut detectar a l'espai natural de Pinya de Rosa la presència de 19 espècies de mamífers.

4.2.2. L'espai marítim.

El clima afecta directament les característiques de la zona litoral submergida. Com hem dit anteriorment, en conjunt, el clima es caracteritza per un estiu de temperatures altes, constants i prolongades, amb l'absència de pluges. En canvi l'hivern és temperat e irregular en quant a la seva durada. La temperatura (i, en particular, els valors màxims i mínims) és un factor decisiu en la distribució dels organismes tant a escala biogeogràfica com local. La temperatura mitjana de les aigües superficials oscil·la entre els 12°C de mínima (febrer-març) i els 25°C de màxima (agost). L'oscil·lació tèrmica és, doncs, de 13°C. L'amplitud tèrmica i els canvis batimètrics de temperatura que s'enregistren al llarg de l'any són del mateix tipus que per d'altres zones costaneres mediterrànies.

Els vents dominants a tot el litoral de Blanes són els de garbí i el terral, que corresponen al règim de brises mar/terra i terra/mar de la zona. El gregal també és un vent força comú, i actua, com el garbí, com a marinada. La zona d'estudi està principalment orientada al sud-est, i per tant, el llevat, que es presenta de vegades de forma força violenta, i el garbí són els vents que més afecten a la zona d'estudi. La tramuntana, hi arriba ocasionalment però amb poca intensitat.

La llum també és un factor important a l'hora de determinar les característiques biòtiques dels fons marins. De la intensitat de llum que arriba a una determinada fondària, depèn el creixement del diferents tipus d'algues o l'establiment de la fauna sèssil.

La circulació de les masses d'aigua o hidrodinamisme és també un factor determinant de les comunitats bentòniques marines així com la disponibilitat de nutrients, la qual regula la biologia de moltes espècies.

Els organismes, marins o terrestres, no es distribueixen a l'atzar, sinó que tenen unes preferències per a determinats indrets, condicionades bé pels factors ambientals o per les interaccions que estableixen amb altres organismes. El resultat final és que les espècies s'agreguen en grups més o menys constants i, per tant, caracteritzables, que es coneixen com a comunitats. Les principals comunitats a Pinya de Rosa es distribueixen al litoral en una sèrie de zones o estatges descrits a partir de la distribució d'uns pocs organismes i de la incidència d'uns factors físics molt remarcables. Aquests estatges són: supralitoral (amb la comunitat principal de *Verrucaria amphibia*), mediolitoral superior (amb la comunitat principal de *Mesospira macrocarpa* i *Chthamalus* spp. (= *Brachytrichio-Entophysaletum granulosa*), fons rocosos infralitorals, herbeis de fanerògames (Comunitats de *Posidonia oceanica*, *Cymodocea nodosa*,...), fons rocosos circalitorals, fons sedimentaris, ... En aquest indret també hi trobem espècies protegides o amenaçades com són entre d'altres: *Posidonia oceanica* (protegida per la legislació catalana) i d'altres feòfits, rodòfits i porífers vulnerables.

Les comunitats íctiques de la zona són les típiques del Mediterrani nord-occidental. Tant en nombre d'espècies com en nombre d'individus, les abundàncies són molt superiors a les de zones més properes de Blanes i s'apropen a les d'algunes àrees protegides del litoral català.

Destaquen per la seva abundància les castanyoles (*Chromis chromis*), les donzelles (*Coris julis*), saupes (*Sarpa salpa*), llisses (*Liza aurata*), varades (*Diplodus vulgaris*), esparralls (*Diplodus anularis*) i sards (*Diplodus sargus*). També són comuns les bogues (*Boops boops*), les oblades (*Oblada melanura*), els aterínids (*Atherina boyeri*), els serrans (*Serranus cabrilla*) i més ocasionalment, els sards imperials (*Diplodus cervinus*). Sobre les roques es troben varies escòrpores (*Scorpena maderensis*, *Scorpena scrofa* i *Scorpena notata*) i abundants fadrins (*Thalassoma pavo*) i tords de mida petita (*Symphodus mediterraneus*, *Symphodus cinereus*, *Symphodus roissali*, *Symphodus tinca*, *Symphodus melanocercus*), així com blènids (*Trypterigion tripteronotus*, *Trypterigion delaissi*, *Parablenius gattorugine*, *Parablenius rouxi*). Entre les algues i particularment a l'herbei, es veuen escorpenes, vaques serranes (*Serranus scriba*), xucles (*Spicara maenis*), serrans, tords (en particular *Symphodus tinca*), pagells (*Pagellus acarne*, *Pagellus erythrinus*) i pagres (*Pagrus pagrus*).

A les petites coves i forats es troben molls reials (*Apogonon imberbis*) i fins i tot algunes forcadelles (*Anthias anthias*), morenes (*Muraena helena*) i també meros (*Epinephelus marginatus*) i, més rarament, corballs (*Sciaenops ocellatus*). A l'estiu, és freqüent veure peixos de mides més grans, com ara les orades (*Sparus aurata*), els llobarros (*Dicentrarchus labrax*), i els dèntols (*Dentex dentex*).

En les costes entre Blanes i Lloret es troben habitualment més de 50 espècies de peixos, essent aquest nombre superior a la zona rocosa que en la zona de *Posidonia oceanica*. No s'han considerat en aquests censos les espècies rares, exclusivament pelàgiques (p.ex: *Ammodytes* spp., *Oblada melanura*, *Atherina* spp.), així com les que viuen en coves (p.ex: *Conger conger*, *Muraena helena*, *Apogon imberbis*, *Phycis phycis*). Les famílies més ben representades i les més abundants són *Labridae*, *Sparidae* i *Blennidae*, essent, per altra banda, les dues primeres d'interès comercial i recreatiu.

Cal destacar en els fons de Pinya de Rosa, interessants praderies de fanerògames marines, posidònia (*Posidonia oceanica*) i *Cymodocea nodosa*. En termes generals, ambdós tipus de comunitats bentòniques presenten un bon estat de conservació. Tant per la seva extensió, com per la gran diversitat de processos físics, biològics i ecològics que es donen en aquests tipus de comunitats, principalment en les praderies de *Posidonia oceanica*, aquestes representen un dels valors més destacables del patrimoni natural marí de Pinya de Rosa, tot i no incloure's dins l'àmbit marí del PEIN de Pinya de Rosa.

4.3. Descripció dels límits del PEIN i PNIN de Pinya de Rosa

Entrant ja a descriure els límits d'aquest nou espai, i prenent com a cartografia de base els mapes a escala 1:5.000 de l'Institut Cartogràfic de Catalunya, i la toponímia que s'hi detalla, la delimitació queda establerta en els següents paràgrafs.

PNIN de Pinya de Rosa

Terme municipal de Blanes

El punt inicial de la delimitació d'aquest paratge se situa al límit del sòl urbà de la urbanització de la cala Sant Francesc (coordenades UTM X: 484.366,40 Y: 4.614.499,00). Des d'aquest punt el límit segueix en direcció nord-oest pujant fins a la cota 108 m (coordenades X: 484.302,94 Y: 4.614.681,50) seguint el límit del sòl urbà de la urbanització cala Sant Francesc fins a la carena que delimita la Vall de Sant Francesc. Segueix llavors en direcció oest per aquesta carena resseguint exactament el límit del sòl urbà de la urbanització de cala Sant Francesc fins a l'encreuament amb el camí de Santa Cristina (coordenades X: 483.658,28 Y: 4.614.733,92). Segueix llavors aquest camí en direcció nord-est cap a la urbanització de Santa Cristina fins a la confluència del camí de Santa Cristina amb l'accés a l'aparcament de la platja del Treumal (coordenades UTM X: 484.832,49 Y: 4.615.125,68). Des d'aquest punt segueix en direcció sud-est el camí d'accés a l'aparcament del Treumal fins a la zona d'aparcament i segueix en direcció sud-est per la carena que fa de límit entre la vall del torrent de Santa Cristina i la platja del Treumal fins a la punta nord del Ginestar on arriba a la línia de costa. Des d'aquí el límit segueix per la línia de costa en direcció aproximada

sud-oest per la punta del Ginestar, s'Aguilera, la punta de s'Agulla i s'Esllapissada fins al punt d'origen d'aquesta descripció.

Aquesta delimitació inclou tots els illots costaners situats davant la costa que limita amb el paratge fins la Pedra de S'Agulla, però sense incloure cap àmbit marí dins l'espai.

PEIN Pinya de Rosa

Terme municipal de Blanes

El punt inicial de la delimitació d'aquest espai se situa a la costa de Blanes, coincident amb el punt d'inici de la descripció del PNIN (coordenades X: 484366,40 Y: 4.614.499,00) al límit del sòl urbà de la urbanització de la Cala Sant Francesc, des d'aquest punt el límit segueix en direcció nord-oest pujant fins a la cota 108 m (coordenades X: 484.302,94 Y: 4.614.681,50) seguint el límit del sòl urbà de la urbanització de la Cala Sant Francesc fins a la carena que delimita la Vall de Sant Francesc. Segueix llavors en direcció oest per aquesta carena resseguint exactament el límit del sòl urbà de la urbanització de la Cala Sant Francesc fins a l'encreuament amb el camí de Santa Cristina (coordenades X: 483.658,28 Y: 4.614.733,92). En aquest punt el límit del PEIN deixa ja de ser coincident amb el del PNIN. Des d'aquest punt segueix direcció nord-oest fins a trobar la cruïlla de l'accés al centre d'Estudis Avançats de Blanes (CSIC) des del camí de Santa Cristina. Segueix llavors el camí d'accés al Centre d'Estudis Avançats, deixa l'edifici al sud-oest de l'espai i segueix amb la mateixa direcció nord-oest uns 150 m més fins al punt de coordenades X: 483.362,76 Y: 4.614.979,74 que és el punt més occidental de l'espai. Des d'aquí el límit segueix ara en direcció nord-est 450 m, deixant al nord diversos equipaments i l'Hospital Comarcal de la Selva, des d'on pren la direcció nord uns 200 m fins arribar al límit de la carretera de Blanes a Lloret (coordenades X: 483.698,27, Y: 4.615.495,23), segueix uns 150 m la carretera de Blanes a Lloret en direcció a Lloret fins les coordenades (X: 483.808,25 Y: 4.615.560,50), i torna a pujar de cota en direcció sud-est altres 200 m, limitant sempre amb el límit del sòl urbà del camí de Serra Llarga (coordenades X: 483.927,75 Y: 4.615.331,50). Des d'aquí, el límit va resseguint el límit del sòl urbà de la urbanització de Santa Cristina, seguint 100 m en direcció sud-oest pel límit de les parcel·les edificades, 30 m en direcció sud-est fins a trobar el camí de la Serra Llarga, el qual segueix uns 20 m, pujant llavors uns 50 m fins a la carena de Serra Llarga on troba de nou el límit de parcel·les edificades de la urbanització de Santa Cristina, punt on retroba el límit del PNIN. Des d'aquest punt, segueix la carena de Serra Llarga en direcció sud-oest fins a trobar la cruïlla del camí de Santa Cristina amb el camí de Serra Llarga. Des d'aquest punt, segueix ja tot el camí de Santa Cristina en direcció nord-est, passant per l'accés i aparcament de la finca de Pinya de Rosa, fins arribar al límit amb el terme municipal de Lloret de Mar (coordenades X: 484.015,78 Y: 4.615.714,21).

Terme municipal de Lloret

Al terme de Lloret de Mar segueix el camí de Santa Cristina en direcció nord-est fins a l'encreuament de Santa Marta. Segueix llavors el límit del camí de la urbanització de Santa Marta, resseguint el límit entre el sòl urbà de Santa Marta i el sòl no urbanitzable de protecció del paisatge de Santa Cristina, d'acord amb el planejament vigent de Lloret, primer uns 70 m en direcció est, seguint el camí, després uns 80 m en direcció sud fins trobar el límit d'una parcel·la edificada, i després uns 125 m en direcció sud-oest fins al punt de coordenades X: 497.744,92 Y: 4.615.514,57, ja a la vora del torrent de Santa Cristina. Des d'aquest punt segueix el límit del sòl urbà de Santa Marta uns 120 m en direcció sud-sud-est fins al revolt del camí de Santa Marta a la platja de Santa Cristina, i altres 160 m en direcció est-sud-est fins arribar a la mateixa línia de costa a la platja de Santa Cristina (coordenades X: 484.953,10, Y: 4.615.334,70).

Àmbit marí

Un cop en aquest punt de la platja de Santa Cristina, el límit continua en direcció sud-est, perpendicularment a la línia de costa, fins arribar als 100 m de distància de la línia de costa. Continua en direcció sud-oest resseguint la costa a la distància de 100 m i incloent tots els illots existents del front costaner de Lloret de Mar, particularment el de la punta d'es Canó. Continua resseguint la costa en direcció sud-oest fins a 100 m de distància de la punta de l'Esllapissada, on torna en direcció nord-oest fins a la costa a la punta de l'Esllapissada (coordenades X:484.366,40 Y: 4.614.499,00).

Aquest àmbit inclou els fons marins corresponents a la cota batimètrica del límit descrit.

4.4.- Caràcter indicatiu de la delimitació

La delimitació de l'espai del PEIN Pinya de Rosa, conseqüència d'aquesta proposta de Modificació del PEIN, té caràcter indicatiu d'acord amb l'article 16 de la Llei 12/1985, i s'entén sense perjudici de la delimitació definitiva de l'espai que s'ha de fer, segons les modalitats de l'article 21.1 o bé mitjançant el planejament especial a què fa esment l'article 5 de la mateixa Llei.

En qualsevol cas, i dins els àmbits delimitats en aquesta modificació, són d'obligat compliment les determinacions normatives del PEIN (article 6 de les Normes del Pla).

El plànol nº 2 de la cartografia que s'adjunta mostra la delimitació de l'espai Pinya de Rosa a escala 1:50.000.

Els plànols nº 3.1 i 3.2. mostren la delimitació de l'espai del PEIN i PNIN de Pinya de Rosa a escala 1:10.000.

4.5.- Criteris per a la delimitació definitiva

La delimitació definitiva de l'espai del PEIN de Pinya de Rosa, i d'acord amb la Llei 12/85 d'espais, s'ha de fer mitjançant un Pla Especial de delimitació.

5.- Descripció formal de la modificació dels documents del PEIN

L'aprovació d'aquesta proposta de Delimitació comporta alguns canvis en els diversos documents que integren el PEIN. Aquests canvis es detallen a continuació.

5.1.- Canvis corresponents a l'espai del PEIN i PNIN de Pinya de Rosa

5.1.a) Volum II. Espais inclosos en el PEIN: descripció i justificació

El text queda redactat de la següent manera:

Pinya de Rosa és una subunitat que forma part d'una peça territorial major (la Serra litoral de Serra Llarga) i conforma una entitat molt peculiar al quedar protegida dels grans nuclis urbans de Blanes i Lloret de Mar.

L'espai natural de Pinya de Rosa es podria caracteritzar com a una zona d'elevada riquesa natural i paisatgística, pròpia de la confluència de dos medis físics ben diferenciats que han servit per estructurar un espai terrestre, predominantment forestal, un espai litoral, i un espai marí de fons suaus i preferentment tous.

El massís rocós que dóna forma al litoral estudiat està format per roques ígnees, bàsicament granodiorita i granit porfíric, pertanyents al gran batòlit de la Serralada Costera Catalana, quedant relegats els materials sedimentaris a pocs afloraments pertanyents a la depressió de la Selva. Tanmateix, les zones de les platges de Santa Cristina i Fenals, es troben envoltades per aportacions del quaternari d'origen al·luvial. Aquests dipòsits tenen un caràcter sorrenc formats per sorra, llim i grava amb abundància d'elements grollers de litologia diversa, donada per la litologia del relleu que les envolta i pel caràcter estacional dels cursos d'aigua que les travessen i que es comporten com a rambles.

Enclavada en el domini climàtic del món mediterrani septentrional, amb uns hiverns suaus i uns estius eixuts però amb una pluviositat mitjana anual relativament elevada, la vegetació potencial seria la del bosc d'alzines i suros, amb minúsculs retalls de vegetació humida al fons dels torrents, i pinedes de pi blanc en els penya-segats costaners. Finalment, Pinya de Rosa té una característica diferencial respecte d'altres ambients semblants del litoral gironí: l'elevada abundància de plantes subespontànies i naturalitzades, provinents del mateix Jardí de Pinya de Rosa, del Jardí Mar i Murtra de Blanes dels jardins de Santa Clotilde a Lloret i, probablement, dels nombrosos jardins privats existents en les urbanitzacions properes. Algunes d'aquestes espècies són clarament invasores, mentre que d'altres s'integren en la vegetació mediterrània dominant.

Les espècies dominants en el paisatge són plantes superiors majoritàriament arbòries, com el pi blanc (*Pinus halepensis*), el suro (*Quercus suber*), i l'alzina (*Quercus ilex*). És destacable també la presència de roures (*Quercus x cerrioides*) i la gran abundància d'aladerns (*Rhamnus alaternus*). En el sotabosc i les zones no arbrades són abundants els brucs (*Erica arborea*, principalment) i les estepes (*Cistus salviifolius*, majoritàriament). Les àmplies zones de bardissa situades entre Treumal i la finca de s'Agulla duen una vegetació molt modificada, on hi domina àmpliament la bardissa (*Rubus ulmifolius*), conjuntament amb el roldor (*Coriaria myrtifolia*) i nombroses espècies introduïdes, on hi destaquen *Senecio macroglossus*, *Araujia sericifera*, *Lonicera japonica* i *Phlomis fruticosa*. Altres espècies introduïdes que tenen una presència rellevant a Pinya de Rosa són el pi pinyer (*Pinus pinea*), l'acàcia (*Robinia pseudoacacia*), mimoses (*Acacia* spp.), eucaliptus (*Eucalyptus* spp.), cornera (*Cotoneaster* cf. *franchetii*), piracant (*Pyracantha erenulata*), serranes (*Cyperus* cf. *alternifolius*), acant (*Acanthus mollis*), plomes (*Cortaderia selloana*), atzavara (*Agave americana*), bambús (*Phyllostachys aurea*), figueres de moro (*Opuntia* spp.), la canya (*Arundo donax*) i el teucrí de jardí (*Teucrium fruticans*).

Pinya de Rosa és un indret especialment favorable per a la presència d'amfibis i de rèptils ja que és un espai ben conservat, però amb una barreja d'ambients i una moderada influència antròpica que confereixen una diversitat força notable.

Quant als ocells, la primera característica a destacar és la riquesa de l'espai. Ens trobem davant d'una avifauna de caràcter marcadament forestal. Malgrat estar envoltats en bona part per urbanitzacions i altres espais humanitzats, els boscos de Pinya de Rosa encara conserven la major part de les espècies pròpies de boscos més extensos.

En els boscos de suros, pins i alzines dels penya-segats hi trobem una representació dels ocells forestals presents en la resta de l'espai i en els rocams hi cria la bonica merla blava. Els corbs marins són nombrosos a l'hivern a s'Agulla. Aquest fet fa pensar en la riquesa de peix dels fons propers i en què aquests rocams mereixen protecció per la tranquil·litat que proporcionen als ocells marins. Però és sobretot a la primavera, amb la reproducció del corb marí emplomallat, que Pinya de Rosa adquireix una vàlua excepcional.

En les costes entre Blanes i Lloret es troben habitualment més de 50 espècies de peixos, essent aquest nombre superior a la zona rocosa que en la zona dels alguers de *Posidonia oceanica*.

Quant als principals elements del patrimoni arquitectònic, cal destacar el Jardí Botànic de Pinya de Rosa, situat entre les cales de Sant Francesc i de Santa Cristina, que mereix una menció especial malgrat ser un lloc artificialitzat. El conjunt de la col·lecció botànica comprèn més de 7.000 espècies pertanyents a molts gèneres, sense incloure la flora autòctona. La col·lecció d'*Opunties* comprèn unes 600 espècies diferents (18 gèneres), sent considerada pels botànics americans com la millor col·lecció del món.

L'ermita de Santa Cristina, a Lloret de Mar, és una ermita que es troba al damunt de la platja del mateix nom, entre aquesta població i Blanes i data del segle XIV. d'estil arquitectònic predominantment greco-romà.

5.2.b) Volum III. Espais inclosos en el PEIN: Síntesi informativa actuacions preventives i altres determinacions.

La nova fitxa és la següent:

A. Informació (Síntesi)

A.1. Situació

a. Geogràfica

Sistema Mediterrani central litoral

b. Administrativa (comarques - municipis). Superfícies (ha)

Àmbit terrestre

Selva, la	Lloret de Mar	10,49 ha
	Blanes	73,65 ha
	Total	84,14 ha

Àmbit marí

16,91 ha

TOTAL 101,05 ha

c. Cartogràfica (plànol SGE, E. 1:50.000)

366, 394

A.2. Delimitació

Espai format per diverses unitats naturals compreses entre la platja de Santa Cristina al terme municipal de Lloret de Mar, al nord-est i el paratge de S'Esllapissada al sud-est passant per la platja de Treumal amb l'illot de la Punta des Canó, el Ginestar, s'Aguilera, Punta de s'Agulla i els seus illots. Cap a l'interior, el límit segueix en direcció nord-oest resseguint el límit del sòl urbà de la urbanització cala Sant Francesc fins arribar al Centre d'Estudis Avançats de Blanes. Des d'aquí cap al nord-est el límit deixa al nord diversos equipaments i l'Hospital Comarcal de la Selva fins arribar al límit del sòl urbà de la urbanització de Santa Cristina, la qual limita pel sud fins arribar al paratge de Santa Cristina, seguint llavors en direcció sud-est cap a la costa aquesta vall fins a la platja de Santa Cristina.

A.3. Superfície total

101,05 ha de les quals 16,91 ha corresponen a l'àmbit marí i 84,14 ha, a l'àmbit terrestre.

A.4. El medi físic: síntesi

Espai litoral situat a l'extrem septentrional de la serralada litoral catalana, s'estén des de la cala Sant Francesc a Blanes fins a la platja de Santa Cristina a Lloret de Mar, incloent espais molt diversos des del punt de vista biogeogràfic (front estrictament litoral i vessants interiors), paisatgístic (espais intocats fins fortament alterats) i natural (comunitats climàtiques fins fortament antropitzades).

L'espai natural de Pinya de Rosa es podria caracteritzar com a una zona d'elevada riquesa natural i paisatgística, pròpia de la confluència de dos medis físics ben diferenciats que han servit per estructurar un espai terrestre, predominantment forestal, un espai litoral, i un espai marí de fons suaus i preferentment tous.

El massís rocós que dona forma al litoral estudiat està format per roques ígnees, bàsicament granodiorita i granit porfíric, pertanyents al gran batòlit de la Serralada Costera Catalana, quedant relegats els materials sedimentaris a pocs afloraments pertanyents a la depressió de la Selva. Tanmateix, la zona de la platja de Santa Cristina, es troba envoltada per aportacions del quaternari d'origen aluvial. Aquests dipòsits tenen un caràcter sorrenc formats per sorra, llim i grava amb abundància d'elements grollers de litologia diversa, donada per la litologia del relleu que les envolta i pel caràcter estacional dels cursos d'aigua que les travessen i que es comporten com a ramblés.

Es tracta d'un front costaner modelat en penya-segats de gran alçada on la vegetació constituïda per pinedes i algun alzinar se situa pocs metres per sobre del nivell del mar, donant lloc a una de les imatges més característiques del litoral de la Costa Brava. La presència de capricioses agulles és un altre dels elements que doten al paisatge costaner de singularitat i valor elevat.

A.5. Motius de la inclusió en el Pla

Espai que allotja una notable diversitat de sistemes naturals. Destaca una extensa massa forestal amb pinedes, alzinars i suredes. Un segon ambient són els penya-segats marins, on s'hi fan comunitats de roquissar litoral on hi cria la merla blava. Els corbs marins són nombrosos a l'hivern a s'Agulla. Aquest fet fa pensar en la riquesa de peix dels fons propers i en què aquests rocams mereixen protecció per la tranquil·litat que proporcionen als ocells marins.

Cal fer referència al Jardí Botànic de Pinya de Rosa i l'ermita de Santa Cristina. Aquest jardí i l'ermita atorguen un interès històric i cultural a l'espai.

Finalment, el principal motiu de la inclusió en el Pla és per representar un dels darrers espais naturals del litoral de Blanes a Lloret, dos municipis fortament urbanitzats en el seu litoral, lliures de pressió urbanística i per tant molt ben conservat des del punt de vista paisatgístic.

A.6. Aspectes socio-econòmics d'interès

a. Propietat del sòl

La finca principal de l'espai és Pinya de Rosa, de titularitat privada. La titularitat pública està restringida a la zona marítim-terrestre i les zones de domini públic hidràulic. La resta és de propietat privada.

b. Usos i aprofitaments

Turístics i recreatius. Forestals. Pesca marítima professional i recreativa.

c. Construccions i instal·lacions

Diverses pistes que accedeixen a l'espai. Cases i edificacions aïllades, bàsicament les de les instal·lacions del Jardí Botànic de Pinya de Rosa. Urbanització de cala Sant Francesc i urbanització de Santa Cristina en el límit de l'espai.

d. Altres

Jardí Botànic de Pinya de Rosa
Ermita de Santa Cristina

A.7. Impactes actuals o previsibles

Degradació dels sistemes naturals de l'àmbit marí i del litoral per excessiva freqüència humana a l'època estival (banyistes, cabussadors, etc). Risc d'incendis forestals. Poblaments de posidònia afectats pel fondeig d'embarcacions, tot i que fora de l'espai. Hiperfreqüentació a l'àmbit terrestre per activitats turístiques com a conseqüència dels accessos a dues grans urbanitzacions i als jardins de Pinya de Rosa

A.8. Proteccions legals

a. Règim urbanístic

Lloret de Mar i Blanes tenen Pla general d'ordenació urbana.

b. Espais naturals de protecció especial

Memòria

Delimitació del Paratge Natural d'interès Nacional de Pinya de Rosa i ampliació del PEIN en el seu entorn immediat

Aquest espai inclou el Paratge Natural d'Interès Nacional de Pinya de Rosa, de 49,29 ha.

c. Protecció de la fauna

--

d. Altres

Tot i que fora de l'espai, els alguers o herbeis de *Posidonia oceanica* es troben protegits segons la legislació (Ordre de 31 de juliol de 1991 per a la regulació d'herbassars de fanerògames marines, DOGC núm. 1479, de 12.08.1991)

B. Diagnosi

B.1. Problemes específics dels sistemes naturals

Zona forestal d'elevat risc d'incendi. Vulnerabilitat de les comunitats terrestres del medi litoral, tant de les platges com dels penya-segats. Vulnerabilitat dels sistemes naturals marins pel fondeig d'embarcacions, submarinistes, cabussadors, etc.

B.2. Problemes derivats de l'activitat antròpica

Pressió antròpica elevada que es tradueix en un trepig i degradació dels sistemes marins i litorals, així com en la presència de deixalles. Sobrefreqüentació d'embarcacions, submarinistes, cabussadors, banyistes, etc durant l'estiu, especialment a les diverses cales, i per l'accés a les urbanitzacions al límit de l'espai i als jardins de Pinya de Rosa.

B.3. Síntesi dels problemes de l'espai. Aspectes significatius

Espai sotmès a una forta pressió antròpica, especialment concentrada els mesos d'estiu i en les immediacions de la platja de Santa Cristina, la platja del Treumal, del Jardí Botànic de Pinya de Rosa i per l'accés a les urbanitzacions de Santa Cristina i de Sant Francesc, en el límit de l'espai. Elevada concentració d'embarcacions de turisme i de pesca esportiva a les diverses cales, que es tradueix en una excessiva explotació dels recursos.

B.4. Avaluació del grau de protecció legal existent

En línies generals, resulta suficient per assegurar, amb una gestió adequada, la conservació de l'espai.

B.5. Altres factors condicionants de la conservació de l'espai

La inaccessibilitat dels penya-segats litorals afavoreix la seva conservació.

B.6. Conclusions

Espai que presenta un bon estat de conservació, malgrat la forta pressió a què se'l sotmet durant els mesos estivals. Caldria ordenar el flux de visitants i el fondeig d'embarcacions, especialment a les zones més sensibles.

C. Determinacions

C.1. Criteris per a la delimitació definitiva

Aquesta delimitació es refereix bàsicament a la descripció feta a A.2.

C.2. Criteris de prioritat per a futures ampliacions

--

C.3. Actuacions preventives

- Avaluar i corregir l'impacte que suposen els banyistes i les embarcacions que fondegen a la zona de la platja de Santa Cristina, a la platja del Treumal i en les altres cales.
- Avaluar i prevenir l'impacte per hiperfreqüentació en èpoques de reproducció (a la primavera) de les aus marines especialment del corb marí emplomallat als penya-segats

C.4. Normes particulars

--

Annexos

Memòria

Delimitació del Paratge Natural d'interès Nacional de Pinya de Rosa i ampliació del PEIN en el seu entorn immediat

Plànols

1.- PEIN (escala 1:1.000.000)

2.- Espai del PEIN Pinya de Rosa (escala 1:50.000)

3.- Delimitació PEIN i PNIN
mapa base topogràfica 1:10.000
ortofotomapa 1:10.000

PNIN de Pinya de Rosa

**Delimitació del Paratge Natural
d'Interès Nacional de Pinya de Rosa
i ampliació del PEIN
en el seu entorn immediat**

1

e. 1:1.000.000

PEIN

 Generalitat de Catalunya
**Departament de Medi Ambient
i Habitatge**
Direcció General del Medi Natural

Juny 2005

 **Sistema d'informació ambiental
de Catalunya**
Cartografia de referència: Institut Cartogràfic de Catalunya

■ Límit del PNIN
 ■ Límit del PEIN

Delimitació del Paratge Natural d'Interès Nacional de Pinya de Rosa i ampliació del PEIN en el seu entorn immediat

2

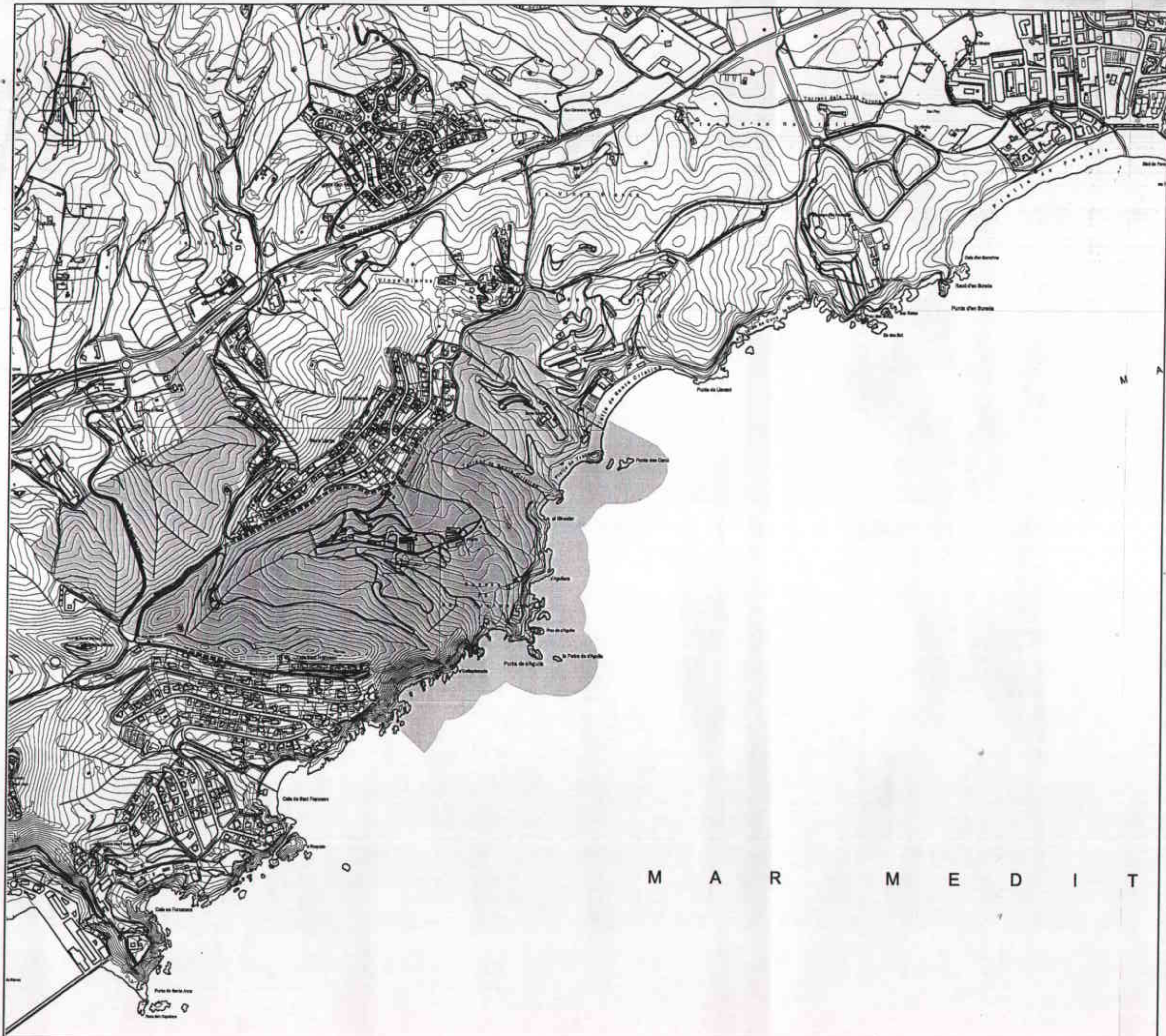
e. 1:50.000

Espai del PEIN Pinya de Rosa

Generalitat de Catalunya
 Departament de Medi Ambient
 i Habitatge
 Direcció General del Medi Natural

Juny 2005

Sistema d'informació ambiental
 de Catalunya
 Cartografia de referència: Institut Cartogràfic de Catalunya

■ Límit del PNIN
■ Límit del PEIN

Delimitació del Paratge Natural d'Interès Nacional de Pinya de Rosa i ampliació del PEIN en el seu entorn immediat

3.1

e. 1:10.000

Delimitació de PNIN i PEIN

 Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge
Direcció General del Medi Natural

Juny 2005

 Sistema d'informació ambiental
de Catalunya
Cartografia de referència: Institut Cartogràfic de Catalunya

Limit del PNIN
Limit del PEIN

**Delimitació del Paratge Natural
d'Interès Nacional de Pinya de Rosa
i ampliació del PEIN
en el seu entorn immediat**

3.2

e. 1:10.000

Delimitació de PNIN i PEIN

 Generalitat de Catalunya
Departament de Medi Ambient
i Habitatge
Direcció General del Medi Natural

Juny 2005

 **Sistema d'informació ambiental
de Catalunya**
Cartografia de referència: Institut Cartogràfic de Catalunya